

kent við timburmannssoninn frá Nazareth, unga ágætis manna, er þeir lifðu í fyrndinni á Vorinngöngudaginn í Jerúsalem! Hefði hann getað horft fram til þessa dags, er vafamál hvort orð hans hefði ekki hljóðað: „Allmargir kveikja ljós til að setja það undir mæliker.

Guð fer að verða börnum sínum til byrði, ef trúin á hans nafn heintar öllu lengur slíkan hégómleik.“

Það sem allir álíta.

Það er eitt sem menn játa skilyrðislaust allir saman: „Sannleikurinn á ætíð ógreiða götu í heiminum.“

Það er næstum það eina, sem öllum kemur saman um. Flestar aðrar staðhæfingar eiga fleiri eða færri mótmælendur.

En vegna hvers á sannleikurinn örðugt uppdráttar? Af því allir óttast hann í of ríkum mæli. Stjórnin missir valdið, kyrkjan missir af biblíunni, biblían af heilagleikanum, hjátrúin af hefðinni, hefðin af undirgefnni, þjónninn af þrælsóttanum, konungurinn af kórónunni, fíflað af metun.—Eru þetta svo háskalegir erviðleikar, eða ramt mótstöðuaf?

Hin ytri náttúra er eldri en allt þetta og varir lengur en allt þetta. Hún varir lengur en nokkur kyrkja, eða biblía, eða hjátrú, eða hefð, eða undirgefni eða þrælsótti, eða konungur eða kóróna, eða fífl eða auðmýkt. Og í ytri náttúrunni er ekkert nema sannleikur—guðs lög.—Hann er þar allt í öllu.

Myndun jarðarinnar, fall straumsins, vöxtur jurtanna, hiti og kuldi, ljós og myrkur, stjörnuhröp um heiða nótt, regn og snjór, allt er það sannleikur, og ekkert nema sannleikur. Það er ekkert á verði, sem aftrar því sanna að ske, og það fyrir allra opnum augum. Þar er ekkert sem reynir að villa nokkrum sjónir, því þar er ekkert að dylja eða fela.

Sannleikurinn á ekki ervitt uppdráttar í heiminum, því hann er líf, hræring, viðhald, takmark, upphaf og endir alheimsins.